

Aquest mes, en aquesta secció oferim recursos per a les Assemblees de la Victòria Soka que els grups de diàleg de la SGEs celebraran entre novembre i desembre. Són: una cita que parla sobre la "Victòria Soka", un passatge dels escrits de Nichiren Daishonin comentat per Daisaku Ikeda ("Avançant amb el Goshō"), una "Perspectiva" i algunes "Paraules Clau".
Bones assemblees!»

VICTÒRIA SOKA

Al volum 10 de *La nova revolució humana*, al qual fan referència diversos espais d'aquest número de Civilización Global, el tercer capítol té un títol suggestiu: «Una nova ruta». El tram final del capítol relata el primer viatge de Shin'ichi Yamamoto a Portugal, on arriba el 27 d'octubre de 1965. A Lisboa, ell i els seus acompanyants visiten el Monument als Descobriments –que s'acabava d'inaugurar i del qual es pot veure una imatge a la pàgina 5 d'aquest número–. Shin'ichi parla sobre els assoliments dels que estan representats al monument, i en particular de la iniciativa de la figura que encapçala l'escultura: Enric el Navegant.

Un cop tancada una etapa en la història dels intercanvis humans amb el sorgiment de l'imperi timúrida i l'obstrucció de la Ruta de la Seda, al segle XV, Enric el Navegant va assumir com a missió iniciar una nova etapa *obrint una nova ruta*, en aquest cas marítima, cap a l'Orient. Per a aconseguir-ho, «va reunir tota la informació, coneixement i saber sobre el tema i va congrega els màxims experts. Després, va formar una societat que els permetia col·laborar i fer l'ús més efectiu de les seves capacitats amb la intenció d'assolir la seva meta. Van millorar la tecnologia de la seva època i van construir un [nou] tipus d'embarcació».¹ Tot això era, segurament, necessari; però no va ser suficient. Per a poder avançar cap a la seva revolucionària meta, a Enric li va fer falta instar els exploradors que «fossin valents i que deixessin de banda supersticions sense fonament».² Un d'ells, Gil Eanes, ho va fer. En superar per primera vegada el cap Bojador, el 1434, el que va superar, en primer lloc, va ser el seu propi «cap de la por»³ i una nova història es va començar a escriure.

imatge: Wikimedia Commons

Unes dècades més tard, va tenir lloc el que Stefan Zweig qualificaria com «l'aventura més atrevida de la història de la nostra espècie»: la primera volta al món, protagonitzada per Fernão Magalhães (nascut a Sabrosa, Portugal) i Juan Sebastián Elcano (Getaria). Ara justament es compleixen 500 anys des de l'inici del seu viatge, i, curiosament, l'embarcació que va completar la circumnavegació es deia igual que les nostres assemblees: Victòria. Amb la decisió d'obrir «una nova ruta», embarquem-nos amb alegria en la nostra «aventura més atrevida» amb destinació al 18 de novembre de 2020!

1. IKEDA, Daisaku: *La nova revolució humana*, vols. 9 i 10, Rivas: Edicions Civilización Global, 2015, pàg. 345.
 2. Ib.

3. Ib., pàg. 346.

4. Vegeu CARLIN, John: «La volta al món», *La Vanguardia*, 22/9/2019.

AVANÇANT AMB EL GOSHŌ

Una eterna fórmula per a la victòria

Quan en el poble predomina la unió de diferents persones amb un mateix propòsit, aquestes podran aconseguir totes les seves metes; en canvi, quan les persones són iguals en aparença, però alberguen diferents pensaments, no seran capaces d'obtenir res digne. [...] Encara que Nichiren i els seus seguidors siguin pocs, com que són individus diferents però units per un mateix pensament, sens falta compliran la seva gran missió[...].

Fragment de Diferents persones amb un mateix propòsit, END, pàg. 165.

«DIFERENTS PERSONES AMB UN MATEIX PROPÒSIT» –que també pot expressar-se com a «unió en la diversitat»– significa unir-nos entorn d'un sentit de propòsit comú, encara que respectant la individualitat. [...] Això s'expressa en el principi sobre la floració dels «cirerers, pruneres, préssecs i albercocs», que exposa la diversitat única i la bellesa irreplicable de tots els éssers. En el nostre afany constant per respectar la individualitat de cada persona, fomentar el creixement mutu i revelar junts el nostre potencial, aconseguim la classe d'unió que descriu el Daishonin.

Així doncs, es podria dir que una organització que corporifica la bella unió de «diferents persones amb un mateix propòsit» fa possible que la nostra individualitat i personalitat única brillin encara més. Quan ens desenvolupem en la fe amb la intenció d'un propòsit comú, el valor de la nostra subjectivitat adquireix especial brillantor.

Els membres de la Soka Gakkai, tan diversos, expressen la seva individualitat assumint un paper actiu en cada àmbit de la societat, conscients de la seva missió i apoderats pel suport i l'encoratjament dels seus companys de fe. »

Fragments de «Per als nostres magnífics nous membres», part 4.⁵

PERSPECTIVA

L'entrega de l'«Estudi mensual» d'aquest número al·ludeix a un memorable intercanvi entre Shakyamuni i el seu deixeble Ananda. Aquest va preguntar al seu mestre: «Sento que tenir bons amics i avançar al seu costat ja és haver arribat a la meitat del Camí del Buda. Està bé pensar així?». A la qual cosa el Buda va respondre: «Ananda, aquesta manera de pensar no és correcta. Tenir bons amics i avançar junts no és la meitat del Camí del Buda, sinó el Camí del Buda sencer».⁶ Nichiren Daishonin, al seu torn, va interpretar el significat de l'«alegria» del títol del capítol 18è del Sutra del lotus: «Alegria significa la joia que hom experimenta juntament amb els altres».⁷ Podria dir-se, doncs, que d'acord amb el budisme Nichiren el veritable aspecte de l'alegria i de la victòria es manifesta en compartir-les.

PARAULES CLAU Victòria · Unió en la diversitat · Brillantor de la individualitat · Alegria compartida

5. Vegeu aquest número, pàgs. 9-31. 6. Ib., pàg. 26.

7. Ib., pàg. 27.